

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 78/18
Luxemburg, 31 mai 2018

Hotărârea în cauza C-335/17
Valcheva/Babanarakis

Noțiunea de „drept de vizită” include dreptul de vizită al bunicilor în privința nepoților lor

Doamna Neli Valcheva, de cetățenie bulgară, este bunica maternă a unui copil minor născut în 2002. De la divorțul părinților săi, copilul are reședința obișnuită în Grecia la tatăl său, de cetățenie elenă. Bunica sa dorește să obțină un drept de vizită. Considerând că îi este imposibil să mențină un contact de calitate cu nepotul său și după ce a solicitat fără succes sprijinul autorităților elene, ea a sesizat instanțele de judecată bulgare pentru ca acestea să stabilească modalitățile de exercitare a dreptului de vizită între ea și nepotul său. Ea a solicitat să îl vadă periodic, un week-end pe lună, și să îl primească în casa ei de două ori pe an timp de două sau de trei săptămâni în cursul vacanțelor copilului. Instanțele bulgare de prim grad de jurisdicție și de apel au respins cererea pentru motivul lipsei competenței lor, întrucât un regulament al Uniunii (Regulamentul Bruxelles IIa)¹ prevede că competența aparține instanțelor statului membru în care copilul are reședința obișnuită (în speță, este vorba despre instanțele elene).

Sesizată în ultimă instanță, Varhoven kasatsionen sad (Curtea Supremă de Casație, Bulgaria) consideră că, pentru a determina instanța competentă, este esențial să se stabilească dacă Regulamentul Bruxelles IIa se aplică sau nu se aplică dreptului de vizită al bunicilor.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea de Justiție constată mai întâi că noțiunea „drept de vizită” în sensul Regulamentului Bruxelles IIa trebuie interpretată în mod autonom. După ce a amintit că acest regulament privește toate hotărârile în materia răspunderi părintești și că dreptul de vizită este considerat a fi o prioritate, Curtea arată că legiuitorul Uniunii a ales să nu restrângă numărul de persoane susceptibile să exercite răspunderea părintească sau să beneficieze de un drept de vizită. Astfel, potrivit Curții, noțiunea de „drept de vizită” vizează nu numai dreptul de vizită al părinților în privința copilului lor, ci și pe acela al altor persoane cu care este important ca acel copil să întrețină relații personale, printre care bunicii săi.

Curtea precizează de asemenea că, pentru a evita adoptarea de către diferitele instanțe a unor măsuri contradictorii și în interesul superior al copilului, aceeași instanță trebuie să se pronunțe asupra dreptului de vizită, în principiu cea de la reședința obișnuită a copilului.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe sit-ul CURIA în ziua pronunțării.

¹ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106